

[Arbejds- og Socialministeren.]

Procentsatsen foreslaas her uændret sat til 5, uanset at den for Finansaaret 1945—46 ekstraordinært var forhøjet til 10. Herom skal jeg i det hele henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at Forhøjelsen af Invalidereenten faar automatisk Virkning paa den særlige Hjælp, der i Henhold til Forsorogslovens §§ 247—48 udbetales til kronisk syge, idet denne Hjælp svarer til, hvad der vilde have kunnet ydes i Invalidereente.

Med Hensyn til de i det andet høje Ting vedtagne Ændringer skal jeg i det hele henvise til den af det nedsatte Folketingsudvalg afgivne Betænkning. De nævnte Ændringer er foreslaaet af mig over for Udvalget og er vedtaget af et Flertal af Udvalgsmedlemmerne.

Ændringerne i § 194 staar i Forbindelse med, at der af Udvalget er foreslaaet Ændringer i Folkeforsikringsloven, hvorved den i dennes § 39, Stk. 1, fastsatte Sondring mellem Rentesatserne for enlige Mænd og enlige Kvinder ophæves, saa at Renterne fremtidig udbetales med samme Grundbeløb til Kvinder som til Mænd. Det maa herefter anses for rettest, at den tilsvarende Sondring i Forsorogslovens § 194 angaaende Indtægtsgrænserne for forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag ogsaa bortfalder. Indtægtsgrænsen for alle enlige Personer foreslaas herefter fastsat til det hidtil for enlige Mænd gældende Beløb.

Endvidere foreslaas § 228 ændret saaledes, at den Enke, der har indgaaet nyt Ægteskab, faar Ret til paa ny at faa Enkebørnsbidrag, hvis hendes Ægteskab ophæves ved Skilsmisse, Separation eller Mandens Død. Med Hensyn til denne Bestemmelse henvises til de udførlige Bemærkninger i Udvalgets Betænkning.

Endelig foreslaas Blindetillægget i § 259 forhøjet i Forhold til det oprindelige Forslag. Dette Tillæg har altid været fastsat til det dobbelte af det i Folkeforsikringslovens § 62 omhandlede Blindetillæg. Da nu dette Tillæg er foreslaaet forhøjet til 408 Kr., 378 Kr. og 354 Kr. for de 3 Kommunegrupper, maa Beløbene i Forsorogslovens § 259 forhøjes til 816 Kr., 756 Kr. og 708 Kr.

Lovforslaget indeholder endelig forskellige Ændringer af mere teknisk Karakter.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting med den Oplysning, at det i Folketinget til sidst blev vedtaget enstemmigt, før det blev oversendt til det høje Landsting.

Steincke: Der har jo, og med Rette, som Forholdene efterhaanden havde udviklet sig, ikke mindst efter Besættelsen, i lange Tider været stærk Uro om den gældende Aldersrente- og Invalidereentelovgivning, specielt om Grundbeløbene og Fradragsreglerne, og det er kun glædeligt, at man omsider er kommet saa vidt at kunne behandle dette ret omfattende Lovforslag.

Som bekendt indledes Forhandlingen her paa Rigsdagen om disse Problemer i denne Omgang med det af den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe den 31. Januar i Aar i Folketinget fremsatte Forslag til Beslutning, der opfordrede Regeringen til endnu i denne Samling at fremsætte Forslag til en Lovrevision. Hvad disse Forslag efter vor Formening skulde gaa ud paa, findes nærmere beskrevet i Folketingsudvalgets Betænkning Side 1—2, hvortil jeg tør henvise. Disse Forslag fra vor Side havde nær Tilknytning til de Forslag, der var fremsat fra Købstædernes sociale Udvalg. Under den Forhandling, som i Folketinget fandt Sted i Anledning af nævnte Forslag til Beslutning, gjorde den højtærede Arbejds- og Socialminister Rede for, hvad der var sket med Hensyn til Forarbejder til en Revision, som ikke paa det Tidspunkt var naaet videre. Jeg føler mig ikke kaldet til at kritisere denne Redegørelse eller til at bebrejde den højtærede Minister, at han først den 30. April i Aar kunde fremsætte sine egne Forslag; til Dels var denne Regering jo af forholdsvis ny Dato og behæftet med adskillige baade almenmenneskelige og politiske Skrøbeligheder, og tillige maatte det billigvis indømmes, at Emnet var meget omfattende og i sine økonomiske Konsekvenser meget vidtgaaende. Men selv om jeg altsaa ikke tør kritisere, vil jeg paa den anden Side ikke undlade at beklage, at Forholdene har medført, at et Forslag af denne omfattende Karakter i Virkeligheden skal jages gennem Landstinget, endda saaledes, at man knap nok har haft Tid til at studere Folketingsudvalgets Betænkning indgaaende, endsiige har kunnet læse Forhandlingerne ved anden og tredje Behandling i Folketinget. Over for et Forslag af denne Karakter skulde det efter min Formening først og fremmest være Landstingets Opgave at foretage en saglig og rolig Vurdering, ogsaa vedrørende Enkeltheder, som det undertiden kan knibe med for Folketinget paa Grund af dets forcerede og i høj Grad af politiske Divergenser prægede Forhandling. Men som Forholdene i Øjeblikket ligger, vilde det have været en alt for stor Skuffelse for ti Tusinder økonomisk daarligt stillede Medborgere, hvis øko-